

FA UN ANY, QUEDA UN ANY

***Neus Lloveras i Massana
Vilanova i la Geltrú, 11 de juny de 2010***

En primer lloc, deixeu-me agrair-vos la vostra presència avui aquí. Pel grup de Convergència i Unió i, personalment, per mi és molt important que ens acompanyeu en aquest acte. Ara fa un any que vaig presentar-me públicament com a candidata a l'alcaldia per la meva ciutat, Vilanova i la Geltrú.

Fa vuit anys que em dedico a la política municipal i gràcies a la confiança de tot l'equip del partit, i molt especialment de l'Esteve Orriols, estic al capdavant d'un projecte que ens ha de portar a tots a prosperar en una millor ciutat.

Tot i així, encara que sembli un contrasentit, jo no em considero política, sinó ciutadana. Una ciutadana privilegiada que té l'oportunitat de fer una Vilanova i la Geltrú millor pel màxim de gent possible: homes, dones, joves, avis, comerciants, empresaris, nouvinguts,... I, com no, pels que ara acaben de néixer o són molt petits. Perquè el nostre present és el seu futur.

El meu objectiu no és dedicar-me a la política. Vilanova i la Geltrú no és i ni serà cap trampolí per pujar esgraons. Aquesta ciutat és el meu inici i fi en la política, per això la defensaré davant d'on sigui i de qui sigui.

Entenc el càrrec d'alcaldessa com de servei, lleialtat i compromís cap a les vilanovines i vilanovins. Les persones i la ciutat, en aquest ordre, són als que em donaré sempre. Deixant de banda interessos partidistes o de qualsevol mena.

Perquè per a mi una alcaldessa ha de vetllar pel municipi, i no entrar en les directrius marcades des de fora sense tenir en compte la personalitat i el caire de la vila.

L'Ajuntament ha d'estar al servei de les ciutadanes i ciutadans. Ha de saber gestionar els recursos de què disposa i facilitar la vida laboral i personal de tothom.

En els últims anys la mala gestió municipal ha provocat pressió fiscal, pujada d'impostos i un fort endeutament . La conseqüència és que cada cop hem de pagar més per els mateixos o menys serveis, perquè la mala gestió econòmica porta a la llarga a un augment dels impostos i la paràlisi de l'acció de Govern.

Actualment el nostre consistori és l'empresa més gran de la comarca del Garraf i no funciona gens bé. Degut a una mala direcció política l'eficiència es nefasta. Paguem totes les inversions i despeses més car del que correspondria i el personal treballa poc motivat. Els departaments no treballen transversalment, no hi ha comunicació entre ells. Es mouen per interessos de partit sense importar els resultats.

Tots nosaltres estem pagant aquesta mala gestió de l'actual govern tripartit. I això no és el que entenc per fer política. Els polítics hem de solucionar problemes i no agreujar-los. Hem d'obrir camins i no posar impediments. S'ha de reconèixer que Vilanova i la Geltrú ha viscut una gran transformació dels espais urbans gràcies a les inversions del Pla Zapatero. Efectivament hi ha zones que han millorat, però, tenen un per què al darrere?

Els veïns i veïnes d'aquesta ciutat no en tenim prou amb passejar per la ciutat, també volem trobar-nos un bar on poder prendre el cafè, una botiga on poder comprar, una oficina on poder treballar.

No en tenim prou amb aparences, volem contingut, volem una ciutat rica, una ciutat amb vida.

Portem dos anys de crisi, i coincidint amb aquesta situació dos anys d'obres finançades per un pla que té com a objectiu principal fomentar l'ocupació a les poblacions.

Però paradoxalment aquí només ens hem quedat amb una part del Pla. Hem fet moltes obres, algunes en llocs on feia poc que ens havíem gastat molts diners, però el Govern Tripartit s'ha oblidat de l'objectiu principal del pla: l'ocupació.

Han estat incapaços de garantir la creació d'ocupació a la ciutat havent rebut 11 milions d'Euros per a fer les obres. Un fracàs, un exemple claríssim de falta d'objectius, un exemple claríssim de que només interessa la galeria.

Per no parlar del mal acabat de les obres: rajoles que s'aixequen al cap de poc temps, carrers que s'han d'obrir tres i quatre cops perquè no hi ha coordinació entre empreses.

O els que ja han acabat les obres però continuen tallats al trànsit per la reiterada falta de coordinació entre departaments. No cal que ho expliqui, tots ho hem viscut.

Quants diners ens costen aquestes pífiles a tots plegats? Quants diners ens podríem estalviar al cap de l'any si hi hagués una bona gestió municipal?

Això és deixadesa i poca consideració de l'Ajuntament cap a les ciutadanes i ciutadans.

Però també voldria destacar un altre aspecte que per a mi és molt important i que no sembla ser prioritari pel govern tripartit: el civisme. No hi ha ordenances que regulen la convivència?

Aquells que maltracten els equipaments, que es dediquen a cremar els contenidors de paper i de brossa, que pinten les parets, perquè no són perseguits i sancionats?

Mireu, si revisem les sancions imposades l'any passat, 25.000 són de trànsit i només 960 són d'altres conceptes. Ho trobeu lògic?

Els números parlen per si sols: l'objectiu principal de la Policia Local és posar multes de trànsit per l'afany recaptatori que els marca el polític de torn.

Jo crec que aquest no ha de ser l'objectiu de la policia municipal. El seu objectiu ha de ser ajudar al ciutadà i perseguir i sancionar l'incivisme.

Però recordem que el govern tripartit ha utilitzat les multes de circulació per quadrar el pressupost de l'any 2009.

Hem de treballar molt per el civisme i garantir la seguretat ciutadana. Cal revisar les ordenances municipals, millorar-les i, sobretot, fer-les complir.

Per altra banda, també voldria destacar els aspectes relacionats amb l'educació, que és clau a l'hora de transmetre valors cívics i que és la base del futur econòmic del nostre país.

Només a través d'una millora del nostre sistema educatiu serem capaços de sortir de la crisi i de trobar un lloc en el sistema econòmic mundial.

Des dels ajuntaments cal ajudar a les escoles públiques i concertades a tenir més autonomia i dotar-les dels recursos necessaris per dur a terme els seus projectes pedagògics.

Recolzarem els projectes que surtin dels claustres i dels Consells Escolars.

Col·laborarem amb les Associacions de Mares i Pares en les activitats extraescolars.

Fomentarem que les persones nouvingudes s'adaptin a la nostra ciutat. I lluitarem per evitar l'absentisme escolar.

I en aquest sentit no podem oblidar que Vilanova i la Geltrú té una Universitat Politècnica. Això ens obre una porta cap al coneixement i la dinamització futura de la nostra vila.

Com a ciutat no podem continuar vivint d'esquenes a la Universitat, perquè ens pot donar avantatges respecte altres municipis a l'hora de promoure l'obertura de noves empreses en un entorn cada cop més especialitzat.

També voldria dedicar un apartat als joves. Ells són el nostre futur.

Mai he pogut entendre que amb les inquietuds artístiques i emprenedores que hi ha a Vilanova i la Geltrú, des de l'Ajuntament no s'hi dediquin els esforços que es mereixen.

Quants grups de música i de teatre arribem a tenir?
Molts!

Quantes entitats juvenils inquietes per donar una oferta cultural i lúdica han aparegut en els darrers anys?
Moltes!

Això és senyal que Vilanova i la Geltrú està viva. Més viva que mai.

Si en alguna cosa ens hem caracteritzat les vilanovines i els vilanovins és que quan hem cregut en una idea o en un projecte, l'hem tirat endavant.

I moltes vegades a títol individual o col·lectius privats que no han rebut el suport que calia des del departament de joventut, cultura o promoció econòmica.

Són aquestes persones i col·lectius, ja sigui pel ressò mediàtic que tenen o per les iniciatives que organitzen, els que millor estan venent la ciutat a la resta del país.

Aquí, la tasca del polític és donar les ales que els joves necessiten per tirar endavant els seus projectes, culturals i professionals. Perquè ja han demostrat que saben fer-ho i ho saben fer bé.

Ajudem-los a que accedeixin a una feina i un pis, contribuïm a facilitar-los el camí cap a l'emprenedoria i cap a la seva autonomia personal.

Només així hi guanyarem totes i tots, hi guanyarà Vilanova i la Geltrú.

Però també voldria parlar-vos de la cultura, que és un pilar important per al teixit associatiu i promocional de Vilanova i la Geltrú. Últimament sembla que la identitat cultural que teníem fa uns anys ha desaparegut.

I un exemple són el Festival de Música Popular i Tradicional i el festival de circ Trapezi. Hem de recuperar el sentit inicial que tenien els dos festivals.

Fa molts anys que des de Convergència i Unió, el que llavors va ser regidor de cultura, el Josep Vidal, defensava la creació d'una escola de circ. I ho continuem defensant.

Com també defensarem totes les entitats i societats vilanovines. Són elles les que impulsen festes com el Carnaval i la Festa Major.

Cal ajudar a la Federació d'Associacions pel Carnaval i els Pabordes a desenvolupar les festes sense posar-hi limitacions ni interessos polítics. Són un exemple de persones que treballen per a la ciutat sense rebre res a canvi.

I si parlem d'equipaments, no puc ignorar la falta d'espais on celebrar concerts i obres de teatre, per exemple.

Una ciutat com Vilanova i la Geltrú no pot tenir només dos teatres, un dels quals és privat. En necessitem més. I ara s'està construït un auditori, amb la mateixa cabuda que el Teatre Principal, unes 400 butaques.

Una ciutat com Vilanova i la Geltrú hauria de tenir un auditori amb més capacitat, com els que ja hi ha en la majoria de ciutats de dimensions similars, on poder acollir tot tipus d'espectacles.

Perquè també és una vergonya que amb només un teatre municipal no tinguem una programació estable del màxim de disciplines artístiques i no donem les facilitats a grups professionals i amateurs del municipi perquè estrenin o representin les seves obres.

Vull donar suport a la creació, als creadors culturals. Ja siguin músics, actrius o de les arts plàstiques i visuals.

I per a ells tinc un espai que vull recuperar-lo i en el que crec. Em refereixo a la Masia Nova que va deixar en herència el ballarí Magrinyà.

L'actual govern la té abandonada sense projectar-hi res, quan Vilanova i la Geltrú necessita equipaments. Perquè no hi ubiquem un centre per la creació? Estic segura que al mestre Magrinyà li hauria agradat veure el seu espai convertit en un centre de talent.

Hem de portar la cultura a les escoles, a les entitats, al carrer i per tots els indrets. Recuperem aquella Vilanova i la Geltrú inquieta, artista i amb un segell de personalitat indiscutible.

I no menys important és l'esport. Si Vilanova és rica en alguna cosa és en l'àmbit esportiu també.

Quants nens, joves i pares estan vinculats d'alguna manera o altra als clubs esportius de la ciutat?

L'esport és un agent educador i de cohesió social imprescindible.

La nostra política serà de suport a tots els clubs i entitats esportives de la ciutat. Cal d'una vegada donar solució a l'etern problema de falta d'instal·lacions esportives.

No pots ser que des de sempre les entitats esportives hagin de passar un viacrucis per aconseguir hores d'entrenament a les poques instal·lacions esportives que té la ciutat.

Jo no vull veure més nens petits entrenant a les tantes de la nit perquè és l'única hora que els hi ha estat coincidida.

No pot ser que vagis per Catalunya i a tot arreu les instal·lacions esportives siguin millors que les nostres. Vilanova i la Geltrú està passant per una crisi molt dura, com tot el país. Som de les ciutats catalanes amb més índex d'atur .

Fa molts anys que a Vilanova només tanquen empreses i negocis, mentre el Govern Tripartit no fa res.

He entrat a la política per ajudar a les persones. No per mirar la realitat des d'un pedestal com fan d'altres.

Per garantir la feina a les ciutadanes i ciutadans, primer n'hem de generar. Crec que cal activar el comerç i les petites i mitjanes empreses de la vila.

I això passa en primer lloc per no posa'ls-hi les coses difícils com fa l'actual govern. No els ofeguem més.

Busquem maneres de potenciar l'activitat econòmica com atorgar bonificacions i crear infraestructures per incentivar que nous emprenedors s'ubiquin a casa nostra.

Els Ajuntaments no es poden quedar al marge davant l'actual situació. Perquè si no prenem mesures, després de la crisi què serem?

L'únic sector econòmic que ha tingut un creixement espontani en els darrers anys ha estat la construcció.

Portem uns anys en que la ciutat navega sense rumb. No sabem què som ni què volem ser. Ja no som una ciutat industrial però tampoc turística ni generadora de serveis.

De les ciutats mitjanes, Vilanova i la Geltrú és de les més importants i no sabem què volem. Estem estancats, sense projecció futura.

És imprescindible definir cap a on volem que evolucioni la ciutat.

En aquest sentit des de Convergència i Unió ja hem fet un diagnòstic de la situació de tots els àmbits i sector de la ciutat i de les oportunitats ciutat i estem elaborant plans estratègics concrets, conjuntament amb els sectors implicats.

Aquests plans definiran: on estem, cap a on volem anar i quines accions hem d'impulsar per arribar-hi.

Ha arribat el moment d'escoltar, dialogar i, sobretot, actuar.

Ha arribat el moment que el govern d'aquesta ciutat projecti una Vilanova i la Geltrú de futur. Sense interessos partidistes ni càrrecs incompetents. Ara no ens ho podem permetre.

Em preocupen els milers de persones que s'han quedat a l'atur i no troben feina.

Em preocupa la delicada situació per la que passen les petites i mitjanes empreses. Per no parlar del comerç.

Sé que podem canviar-ho. Som capaços de tornar a crear una economia local forta i enèrgica.

També hem de cuidar i potenciar molt més el gran teixit associatiu que tenim, perquè ens fa únics i és el millor exemple de cohesió social entre cultures.

Per tot això, us necessito!

Treballo amb un equip de persones professionals, preparades per a tornar a agafar el rumb de Vilanova i la Geltrú.

Però això no es fa unilateralment sense escoltar, vull que participeu en el projecte que ens uneix,

perquè primer som ciutadans i ciutadanes!!!